

habet; Οὐκ ἐξίκνουμαι ΜΑΙΝΑΔΩΝ ΟΣΟΙ ΝΟΘΩΝ. MStph. ΜΟΘΩΝ. Vides lector particulam *ἄν* nobis litteras transponendo restitutam. Ad quem vocem aliis quoque locis restituendam necesse est, ut in classem duarum litterarum omissarum hujus generis peccata referantur.

Iph. A. 1210. Cum semel excidit *ἄν*, inseritur πρὸς obmetrum et syntaxin. Leg. Ἀγάμεμνου, οὐδείς τοῖσδ' *ἄν* ἀντίποι βροτῶν. Pejus adhuc depravatur eadem fabula 1391. MSS. ΤΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΟΥΤΟ Γ ΑΡ ΕΧΟΙΜΕΝ ΑΝΤΕΙΠΕῖν ἔπος. Ald. του γ. Vero propius. Tu lege ΤΟΔΕ ΔΙΚΑΙΟΝ ΟΥΤ ΕΧΟΙΜ ΑΡ ΕΝ Γ ΑΝ ΑΝΤΕΙΠΕῖν ἔπος. Cf. Prom. 51. Ἐγνώκα, κούδ' ἐν (vulg. κούδεν) ἀντείπειν ἔχω. Elegantem Valckenaerii conjecturam recepisse debuit Brunckius in Soph. Aj. 1141. Nos ουτ' eruimus ex αυτ. Sed priusquam ulterius pergam in conjecturis nostris depromendis, loca quædam proferre libet in MSS. male scripta, quædam etiam a VV. DD. emendata. Hec. 91. σπασθεῖς' ἀνάγκη pro σπασθεῖσαν ἀνάγκη. Mosq. 4. Ibid. 724. τοῦ δεσπ. pro τοῦδε δεσπ. Mosq. 1. 3. 4. Orest. 615. τεκούσ' ἠγρ. pro τεκούση σ' ἠγρ. Mosq. 4. Phæn. 1255. pro τοῖσδε δεσπ. MSS. τοῖσδ' ἔσπ. Non pauci MSS. teste Porsono: qui tribus locis morbosam medicinam nostram adhibuit, ad Hec. 123. Ajaci Sophocleo, Alcestidi ad Med. 325. et ad Hec. 208. Avibus Aristophanis; in qua fabula 1078. manifesto legendum est (ut ad conjecturas proprias redeam) Λήψεται τάλαντον· ἦν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγη, τέτταρα. Vulg. ζῶντ' ἀγάγη. Similiter in Plut. 641. Ald. ἄρ' ἀγγελεῖ· uno semipede minor.

Si vitium sit, quod putabat Wakefieldus, in Alcest. 49. legi debet Λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οὐδέν *ἄν* πείσαιμί σε. Nescio tamen annon vulgatum defendat Med. 937. quem locum Porsonus ipse correxit propter duram nimis constructionem. In Heracl. 485. Sententiæ tenor vocem πάλαι enixe postulat. Lege igitur, expulso *ῶ*, unde malum pedem intulit, ΠΑΛΑΙ μάλιστα σ', οὐ νεωστὶ δὴ, τέκνον, Τῶν Ἡρακλ. At hæc incerta sunt. Nemo tamen dubitabit quin vera lectio restitui